

РЕШЕНИЕ

№ 3524

гр. София, 28.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
публично заседание на 19.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **9629** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). [Notes Link](#)

Образувано е по жалба на С. И. Ф. с постоянен адрес в [населено място], [улица]/ 438-ма/ № 10, ет. 2, ап. 4, подадена чрез адв. Ю. Г. – САК, с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица], партер, офис 1, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221023004396-091-001 от 09.08.2024 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите - В., потвърден с Решение № 725 от 07.07.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С. при Централно управление (ЦУ) на Национална агенция за приходите (НАП), с който е ангажирана отговорността ѝ по реда на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, в качеството ѝ на изпълнителен директор, член на съвета на директорите и представляващ „Захарен комбинат – Пловдив“ АД.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на РА, поради неправилно приложение на материалния закон. Обосновава се защитна теза за неустановеност на фактическия състав на отговорността по чл. 19 от ДОПК. Жалбоподателката оспорва констатациите на приходните органи, обусловили упражнената компетентност. Доводите са идентични с поддържаните при административното обжалване на акта. Твърди, че липсва яснота коя от хипотезите на чл. 19 от ДОПК е приложена, като изводите на приходните орган почиват на предположения, а не на конкретни факти. Оспорващата акцентра, че е вписана като изпълнителен директор на „Захарен комбинат - Пловдив“ АД на дата 07.05.2021 г., докато задълженията за ДДС на дружеството (за които е ангажирана отговорността ѝ) произтичат от доставки на услуги, изпълнени през 2009 г. Посочва, че всички факти, използвани за обосноваване на несъбираемостта на задълженията

(образуваното изпълнително дело от 2019 г.), са настъпили две години преди нейното вписване. Намира за нелогично очакването на приходните органи, че жалбоподателката е следвало да извърши корекция по чл. 78, ал. 4 от ЗДДС (свързана с фактури от 2009 г.) само два месеца след встъпването си в длъжност при положение, че предходният управител е бездействал в продължение на 12 години. Не става ясно как това бездействие (неизвършването на корекция) осъществява фактическият състав на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, изискващ укриване на факти и обстоятелства, които лицето е длъжно да обяви пред НАП. Допълва, че дружеството е подавало изискуемите справки-декларации. Сочи, че в РА липсват ясни мотиви как точно поведението на жалбоподателката е довело до невъзможност за събиране на публичните вземания. В тази насока приходните органи не са доказали уникалността на каузалната връзка – че поведението ѝ е единствената причина за несъбираемостта. Счита, че обстоятелствата, свързани с продажбата на личен имот или предявяването на частичен иск за вземанията на дружеството са ирелевантни и не могат да обосноват отговорността. Посочва, че отговорността по ал. 2 на чл. 19 от ДОПК е ангажирана без да е посочено конкретно кое от законово регламентирани недобросъвестни действия е изпълнено от жалбоподателката - обременяване на имущество, скрито разпределение на печалба или отчуждаване на имущество на занижени цени. Твърденията за разпореждане с имущество не били подкрепени с доказателства. Освен това, действията, цитирани от приходните органи, са извършени след 2019 г., когато вече е имало наложени обезпечителни мерки и образувано изпълнително дело, поради което те не биха могли да оцетят фиска. Обобщава, че ревизиращите органи не са установили по безспорен начин нито един от елементите на фактическите състави по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, поради което претендира отмяна на РА и присъждане на разноски.

Ответникът – директорът на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. Т. оспорва основателността на жалбата. Препраща към мотивите на административната инстанция. Моли за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Началото на процесното ревизионно производство е поставено със Заповед № 22221023004396-020-001 от 25.07.2023 г. (л. 31), издадена от Д. Б. К., като заместник на Е. С. Х., на длъжност началник сектор в дирекция „Контрол“ при ТД па НАП В.. С нея е възложена ревизия на С. И. Ф. за установяване на отговорността ѝ за задълженията на „Захарен комбинат - Пловдив“ АД по видове и периоди, както следва: данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за периодите от 01.05.2021 г. до 31.08.2023 г.; данък върху добавената стойност за периодите от 01.05.2021 г. до 31.07.2021 г.; задължителни осигурителни вноски за осигурители за фонд ДОО за периодите от 01.05.2021 г. до 31.07.2021 г.; вноски за здравно осигуряване за осигурители за периодите от 01.05.2021 г. до 31.12.2021 г.; УПФ за периодите от 01.05.2021 г. до 30.06.2021 г.

ЗВР е връчена лично на ревизираното лице на дата 10.08.2023 г., видно от приложеното на л. 33 известие за доставяне

Ревизионното производство е спряно на основание чл. 34, ал. 1, т. 5 от ДОПК със Заповед № Р-22221023004396-023-001 от 23.08.2023 г. (л. 34) и възобновено на основание чл. 35 от ДОПК със Заповед № Р-22221023004396-143-001 от 24.11.2023 г. (л. 37).

На 09.02.2024 г. е издадена заповед № Р-22221023004396-020-002/09.02.2024 г. за изменение на ЗВР (л. 40), с която е продължен срока за приключване на ревизията до 11.04.2024 г.

На 24.04.2024 г. е разпоредено ново спиране на ревизията със Заповед № Р-222210230043969-023-

002. Последвало е възобновяване със Заповед № Р-22221023004396-143-002 от 12.07.2024 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221023004396-092-001/12.07.2024 г., връчен по електронен път на 15.07.2024 г. (л. 82), в който подробно са описани предприетите процесуални действия за установяване на релевантните за отговорността по чл. 19 от ДОПК факти и обстоятелства.

Констатациите и предложенията на ревизиращия екип са възприети в процесния РА, връчен на 14.08.2024 г. (л. 98). С него е ангажирана отговорността на С. И. Ф. в качеството ѝ на изпълнителен директор, член на съвета на директорите и представляващ „Захарен комбинат-Пловдив“ АД“ за невнесените задължения на дружеството общо в размер на 2 446 649.30 лв. (главница и лихви), от които: ДДС за периодите от 01.07.-20021 г. до 30.04.2023 г. в размер на 1 800 820.73 лв. и съответните лихви за просрочие в размер на 628 456.76 лв., данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения по ЗДДФЛ за периодите от 01.05.2021 г. до 31.08.2021 г. в размер на 9 162.31 лв. и съответните лихви за просрочие в размер на 3 187.54 лв., осигурителни задължения по КСО за вноски за ДОО - за осигурители за периодите от 01.05.2021 г. до 31.07.2021 г. в размер на 2 501.57 лв. и съответните лихви за просрочие в размер на 895.08 лв., вноски УПФ - за осигурители за периодите от 01.05.2021 г. до 30.06.2021 г. в размер на 179.70 лв. и съответните лихви за просрочие в размер на 64.02 лв.; ЗОВ - за осигурители по реда на ЗЗО за периодите от 01.05.2021 г. до 31.12.2021 г. в размер на 1 023.45 лв. и съответните лихви за просрочие в размер на 358.05 лв.

Определените с РА задължения на жалбоподателката произтичат от невнесени публични задължения на „Захарен комбинат- Пловдив“ АД за ДДС за данъчен период м.07.2021 г. в размер на 1 800 012.12 лв. и съответните лихви в размер на 293 202.17лв., установени с влязъл в сила Ревизионен акт № Р-29002922004815-091-002 от 14.03.2023 г. Издаването му е било обусловено от констатацията, че през данъчен период м.07.2021 г., на основание чл. 78, ал. 4 от ЗДДС, във връзка с чл. 66, ал. 1 и ал. 2 от ППЗДДС, дружеството е следвало да извърши корекция на ползван през м.07.2009 г. данъчен кредит в размер на 1 800 000.00 лв. по 5 броя фактури за авансови плащания, издадени от „Голдън Груп 7“ ЕООД, във връзка с договор от 10.07.2009 г. за СМР, които не са осъществени и доставката е развалена с изтичането към 30.06.2021 г. на крайния срок, в който дружеството е могло да предяви насрещни искания.

Останалите данъчни и осигурителни задължения общо главница и лихви в размер на 18 315.06 лв., за които е ангажирана отговорност на жалбоподателката, са установени и изискуеми въз основа на подадени от дружеството декларации обр. 6.

Констатирано е, че през периода, включен в обхвата на ревизията, С. И. Ф. е била член на съвета на директорите, изпълнителен директор и представляващ „Захарен комбинат – Пловдив“ АД съгласно договор за управление от 07.05.2021 г. В писмените си обяснения ревизираното лице е потвърдило, че е подписвало всички документи във връзка с дейността на дружеството и не е упълномощавало други лица да извършват дейност по управление или разпореждане. Изключение правят пълномощни на адвокати и юрисконсулти за конкретни правни и административни действия (кадастър, изпълнително дело, ипотека, представителство пред НАП). За ангажиране отговорността на жалбоподателката по чл. 19 от ДОПК органите по приходите са посочили, че правните норми презюмират знанието на управляващия за икономическото състояние на юридическото лице и за неговите задължения към фиска. В тази връзка е констатирано, че при встъпването си в длъжност С. Ф., в качеството ѝ на изпълнителен директор и представляващ „Захарен комбинат – Пловдив“ АД е поела управлението на дружеството, като основната цел на всяко търговско дружество е реализирането на положителни финансови резултати за предприятието. Въпреки, че плащанията към „Голдън Груп 7“ ЕООД са извършени

преди встъпването в длъжност на С. Ф., именно по време на нейното управление, е следвало да се извърши корекция на ползван данъчен кредит в размер на 1 800 000.03 лв., което не е сторено и това представлява укриване на факти и обстоятелства по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ДОПК. т. к. неначисляването на следващият се ДДС възпрепятства публичните изпълнители да предприемат навременни мерки за събиране на задължението на дружеството.

От друга страна, допълнително е установено, че от „Захарен комбинат - П.“ АД са предприети действия по събиране на вземането от „Голдън Груп 7“ ЕООД, но само за сумата от 10 000 лв., представляваща частичен иск от общо дължимата от изпълнителя неустойка за забава в размер на 900 000.00 лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на молбата до окончателното изплащане на сумата. При ревизията на „Захарен комбинат - Пловдив“ АД е установено, че „Голдън Груп 7“ ЕООД няма и не може да извърши предвидените СМР, за които са извършени авансови плащания в размер на 8 999 999.97 лв. и ДДС 1 800 000.03 лв. или общо 10 800 000.00 лв. Прието е, че при встъпването си в длъжност С. Ф. би следвало да е запозната с възникналите вземания на „Захарен комбинат - Пловдив“ АД, но не е предприела действия за събирането им.

В РД е обоснована причинно-следствена връзка между подаването на данъчните декларации с неверни данни и последвалата несъбираемост на задълженията, като тази връзка според ревизиращите е очевидна, след като предприятието е било действащо и е притежавало активи след изтичане на срока за деклариране. Прието е, че посредством недеklarирането на действително дължимия ДДС приходната администрация е била лишена от възможността да узнае за дълга, доколкото декларациите служат за предварително установяване на задълженията (чл. 105 от ДОПК). Администрацията е била лишена от изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 2 от ДОПК, което е необходимо за започване на принудително събиране. Посочено е, че без точни данни приходната администрация не може дори да предположи, че са възникнали неплатени задължения. Обстоятелството, че дейността на предприятието е продължила и след срока за подаване на декларация, предполага наличието на имущество, чрез осребряването на което е възможно изпълнението на задълженията. Ето защо подаването на декларация с неверни данни /недеклариране на действително дължимия ДДС/ е причина администрацията да не предяви своите претенции за заплащане на дължимото. Съответно наличието на имущество към и непосредствено след изтичане срока за деклариране, прави възможно изпълнението към този момент, като несъбираемостта към момента на установяване на задълженията с последващи актове на органите по приходите е една от възможните последици от липсата на навременна информация относно задълженията.

На следващо място е установено, че дружеството като трето задължено лице по чл. 14, т. 2 от ДОПК, е удържало дължимия данък и ЗОВ от изплатените възнаграждения на назначените по трудово правоотношение лица, но не е внесло в бюджета същите, с което предприятието неправомерно се е облагодетелствало. Този факт според приходните органи свидетелства за недоброръчно поведение на С. Ф., като управляващ „Захарен комбинат - Пловдив“ АД.

През периодите, когато дружеството е натрупало задължения (ДДС, данък върху доходите и ЗОВ), то е реализирало приходи. Същите не са постъпвали по банковите сметки на дружеството, към които е можело да бъдат насочени принудителни действия на приходната администрация за събиране на дължимите суми, в случай че наличието на тези задължения са били известни на органите по приходите.

При извършена служебна проверка е било установено, че през ревизирания период 01.05.2021 г. до 30.04.2023 г. е реализиран оборот, отразен в касовите апарати на дружеството в размер на 34 485.65 лв., който също е могло да послужи за погасяване данъчните задължения на „Захарен

комбинат - Пловдив“ АД, но това не е сторено.

Установени са подписани споразумения за прихващане, които целят непостъпване на парични средства по банковите сметки на дружеството, именно поради причина, че същите са заповорирани от НАП. Жалбоподателка е обяснила, че поради заповор на разплащателната сметка от НАП, не са извършвани плащания по банков път. Само един от клиентите е плащал за префактурирани консумативи - ел. енергия и вода, в брой на касата на дружеството и сумите са маркирани на касовия апарат. Останалите плащания са извършвани чрез прихващане на насрещни задължения, чрез генериране на заемни средства или по подписано споразумение. Органите по приходите са констатирани, че посочените действия не са типични сделки за едно работещо предприятие, както се твърди от лицето в подаденото възражение срещу РД, а същите целят избягване на плащане на данъчно-осигурителни задължения на дружеството. Лицето е знаело, че за предприятието възникват данъчни задължения и умишлено е избегнало събирането им, предвид което същото е действало недобросъвестно.

Установено е, че задълженията на „Захарен комбинат-Пловдив“ АД за данъци и осигурителни вноски за периодите, за които е ангажирана отговорността, не са погасени. Предприети са били действия от публичен изпълнител, които не са довели до събиране на задълженията. Образувано е изпълнително дело №[ЕИК] от 2019 г. по описа на отдел „Събиране“ при ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ ГДО и е издадено съобщение за доброволно изпълнение с изх. № С190029-149- 0006193/12.06.2019 г. По образуваното изпълнително дело са наложени редица обезпечителни мерки подробно описани в РД. Наложени са заповори на банкови сметки, МПС и вземания от трети задължени лица, както и възбрани на недвижими имоти. Проведени са няколко тържни процедури, приключили без резултат. Дружеството е категоризирано като задължено лице с трудно събираем дълг. Констатирано е, че „Захарен комбинат - Пловдив“ АД не извършва никакви плащания към НАП и не обслужва публичните си задължения. Последното извършено доброволно плащане от дружеството по банковата сметка на ГД на НАП ГДО е било на 05.04.2021 г. След тази дата имало постъпили суми за покриване на публични задължения на дружеството единствено в резултат на предприети действия по принудителното изпълнение. В хода на изпълнителното производство е извършено проучване на имущественото състояние на дружеството и е установено, че същото не притежава достатъчно имущество, срещу което да се насочи принудително изпълнение и събирането на задълженията е значително затруднено. Констатирана е невъзможност задълженията на дружеството да бъдат погасени чрез способите на принудителното изпълнение. На 09.08.2023 г. е депозирана пред Софийски градски съд молба за откриване на производство по несъстоятелност на „Захарен комбинат - Пловдив“ АД. В Търговския регистър е публикувано Решение № 14 от 03.01.2024 г. на СГС, с което съдът отхвърля молбата на НАП за откриване на производство по несъстоятелност на длъжника „Захарен комбинат - Пловдив“ АД, поради настъпила неплатежоспособност.

При извършена справка в Имотен регистър при Агенцията по вписванията е установено, че на дата 31.08.2023 г., непосредствено след връчване на ЗВР на 10.08.2023 г., С. И. Ф. е продала собствения си недвижим имот в [населено място], район „Л.“, [улица]-МА № 10, ап. 4, ет. 2. Посоченото действие също е възприето като проява на недобросъвестност на лицето.

При тези данни е обобщено, че са доказани елементите от фактическия състав на чл. 19, ал. 1 от ДОПК за ангажиране на отговорност на С. Ф., в качеството ѝ на член на съвета на директорите и представляващ „Захарен комбинат - Пловдив“ АД за данъчните и осигурителни задълженията на дружеството.

Освен това, в хода на ревизията са събрани доказателства и е формиран извод за наличие на предпоставките за ангажиране на отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Констатирано е, че

жалбоподателката е извършила разпоредителни сделки с имоти на дружеството със значителен материален интерес. На 08.07.2021 г. и на 12.07.2021 г. е учредена договорна ипотека върху недвижими имоти, собственост на „Захарен комбинат - Пловдив" АД в полза на „Виктория Груп Корпорейшън" АД във връзка с предоставени заеми на стойност 11 680 521.34 лв., съгласно Нотариален акт /НА/ за учредяване на договорна ипотека № 63, том III, рег. № 9062, дело № 380 от 2021 г. и НА за учредяване на договорна ипотека № 52, том III, рег. № 8890, дело № 370 от 2021 г. При изповядване на сделките от С. Ф. е подписана Декларация по чл. 264, ал. 1 от ДОПК от дата 12.07.2021 г., е която е декларирала, че „Захарен комбинат - Пловдив" АД няма непогасени подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци, мита и задължителни осигурителни вноски. Същевременно от справка в ПП СУП е констатирано, че дружеството е имало задължения в размер на 10 967 457.20 лв.

Впоследствие, на 01.09.2022 г. е подписан дружествен договор, вписан в Агенцията по вписванията на 19.09.2022 г., според който „Захарен комбинат - Пловдив" АД апортира имоти на стойност 12 149 420.00 лв. в капитала на „Фри Трейд 79" ЕООД, срещу което получава 7 000 000.00 лв. дяла от по 1.00 лв. всеки от капитала на дружеството.

На 18.09.2022 г. съгласно Протокол от заседание на Съвета на директорите на „Захарен комбинат - Пловдив" АД дружеството е продало придобитите дялове от капитала на „Фри Трейд 79" ЕООД на „Виктория Груп Корпорейшън" АД за сумата от 7 000 000.00 лв., която сума била платена чрез прихващане между страните, съгласно споразумение за прихващане.

При тези данни е прието, че са налице доказателства за извършени действия от физическото лице, свързани с обременяване с тежести на имуществото на дружеството за обезпечаване па чужд дълг, същото е осребрено в полза на третото лице. Отделно е обосновано, че е налице отчуждаване на имущество на „Захарен комбинат - Пловдив" АД по цени, значително по-ниски от пазарните. Прието е, че С. Ф., в качеството ѝ на управляващ и член на съвета на директорите на „Захарен комбинат - Пловдив" АД, е извършвала разпоредителни действия с активи на дружеството, довели до намаляване на имуществото му до степен на невъзможност за погасяване на задълженията му. Тези действия не са логично и обосновано поведение при добросъвестно извършване на търговската дейност. С. Ф. е била длъжна да осъществява управлението на стопанската дейност в интерес на дружеството, в това число да осигурява администриране на дължимите публични задължения.

Обобщено е, че е осъществен състава на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, вследствие на което с РА на жалбоподателката е ангажирана отговорност за задълженията на „Захарен комбинат - Пловдив" АД за данъци и осигурителни вноски и начислените лихви за просрочие в общ размер на 2 446 649.30 лв.

Проведено е административно обжалване на РА, отхвърлено с Решение № 725 от 07.07.2025 г. на директора на Дирекция ОДОП С.. Решаващият орган е приел, че правомерно е ангажирана личната отговорност на С. И. Ф., в качеството ѝ на изпълнителен директор и представляващ "Захарен комбинат - Пловдив" АД, за невнесените данъчни и осигурителни задължения на дружеството общо в размер на 2 446 649.30 лв. Намерил е за доказан фактическият състав на отговорността, както по чл. 19, ал. 1 (укриване на факти и обстоятелства пред органа по приходите), така и по чл. 19, ал. 2 (разпореждане с имущество на цени значително по-ниски от пазарните) от ДОПК.

Решение № 725 от 07.07.2025 г. е връчено на жалбоподателката по електронен път на 21.07.2025 г. (л. 21). Жалбата до съда е подадена на 04.08.2025 г.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства по делото документите, приобщени с ревизионната преписка. Не са приети други доказателства, извън представените в

хода на ревизията.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годин за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

С оглед представените по делото доказателства съдът намира, че обжалваният акт е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Същият е издаден от органът, възложил ревизията, и определеният със ЗВР ръководител на ревизията. В случая ревизията на жалбоподателката е възложена със Заповед № Р-22221023004396-020-001/25.07.2023г., издадена от Д. Б. К. на длъжност началник отдел „Ревизии“ към ТД на НАП – В., в качеството ѝ на заместник на Е. С. Х. на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при същата ТД на НАП, на която със Заповед № 36-6379/19.07.2023 г. /л. 151 гръб/ е разрешен отпуск от 5 дни за периода от 24.07.2023 г. до 28.7.2023 г. включително. За правомерността на заместването на Е. С. Х. от Д. Б. К. Х., в периода от 24.07.2023 г. до 28.07.2023 г. включително, е приложена заповед рег. № ДР27-46/21.07.2023 г. (л. 147), издадена на основание чл. 84 от Закона за държавния служител (ЗДСл), както и Заповед № ЗЦУ-ОПР-35/21.09.2022 г. на изпълнителния директор на НАП (л. 162). С последната заповед, на основание чл. 10, ал. 2, изр. първо, във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 1 и т. 9 и чл. 13, ал. 1 от Закона за НАП, директорите на офиси/дирекции за обслужване са оправомощени да упражняват правомощията на органа по назначаване по служебните правоотношения с държавните служители, с месторабота в офисите на съответната ТД на НАП, включително по т. 2 и т. 3 да разрешават ползването на всички видове законоустановен отпуск по ЗДСл и да при отсъствие на титуляра на длъжност, заета от държавен служител, да определят служител, който да изпълнява задълженията му при условията на чл. 84 от ЗДСл.

Компетентността на Е. С. Х. за възлагане на процесната ревизия следва от издадените заповед № РД-01-379/04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 26) и заповед № З-ЦУ-869/03.05.2023 г. (л. 27), с която на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. По делото на л. 30 е приложена и заповед № З-ЦУ-1577/25.07.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, с която на основание чл. 10, ал. 9 от Закона за НАП е наредено служителите на ТД на НАП, посочени в заповед № З-ЦУ-869/03.05.2023 г., да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в приложение към заповедта, за които компетентна ТД съгласно чл. 8 от ДОПК е ТД на НАП С.. Според въпросното приложение (л. 30, гръб) ревизията на С. И. Ф. е възложено да се извърши от екип на ТД на НАП В..

Въпросът относно валидността на ревизионния акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите - служител на една ТД на НАП, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга ТД на НАП въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция, е разрешен с Решение № 3/26.06.2025 г., постановено по тълкувателно дело № 2/2024 г. на Върховния административен съд - Общо събрание на Първа и Втора колегия. Съобразно мотивите на тълкувателното решение,

в случай като процесния, ревизионният акт е действителен административен акт. Такъв е и процесният РА.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените от органите по приходите ЗВР, РД и РА - съответно по чл. 113, ал. 1, чл. 117, ал. 1 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актовете са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си. В РА са посочени фактически и правни основания за издаването му, изложени подробно както в акта, така и в съставения ревизионен доклад, представляващ неразделна част от него.

Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необоснованост на РА. Жалбоподателката е надлежно уведомена за издадената заповед за възлагане на ревизия, за изменението на ЗВР, както и за разпоредените спирания и възобновяване на ревизията. В хода на ревизионното производство доказателствата са събирани по предвидени в ДОПК способности. На основание чл. 37, ал. 3 ДОПК на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения. Всички събрани и приобщени към ревизионната преписка документи са подробно описани в РД. Съставени са съответните протоколи. Ревизирият субект е надлежно уведомен за резултатите от извършената ревизията, като му е предоставена възможност за писмено възражение и доказателства във връзка с констатациите и изводите, обосновавали предложените размери на задълженията.

По материалната законосъобразност на РА:

С разпоредбата на чл. 19 от ДОПК е създаден особен случай на лична имуществена отговорност на лицата, управляващи задължени за данъци или осигурителни вноски субекти – задължени лица по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК. Кумулативно необходимите предпоставки за реализиране на отговорността по чл. 19 от ДОПК са:

1. Лицето да има качеството на член на орган на управление или управител на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК към момента, за който са установени публичните задължения за последното;
2. Да е налице поведение на това лице, изразяващо се в укриване на факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител (по ал. 1) или недобросъвестно да извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 или 2, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните (по ал. 2), т.е. в отлика от отговорността по ал. 2, за тази по ал. 1 не съществува изискване за недобросъвестно поведение на лицето;
3. Да е налице причинно-следствена връзка между поведението и невъзможността за събиране на задълженията за данъци;
4. Невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че ревизираното дружество не разполага с имущество, което е в състояние да покрие съществуващите публични задължения.

Представените по делото доказателства безспорно установяват наличието на първия и четвъртия елемент от отговорността. От тях се установява, че С. И. Ф. е субект на отговорност, тъй като е била изпълнителен директор, член на съвета на директорите и представляващ задълженото дружество „Захарен комбинат – Пловдив“ АД за процесните данъчни периоди. Дружественото е задължено лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК и е носител на публични задължения за ДДС и ЗОВ, които са установени с влязъл в сила РА № Р-29002922004815-091-002 от 14.03.2023 г. и подадени декларации обр. 6. Задълженото дружество не разполага с парични средства и имущество, които са в състояние да покрият размера на публичните задължения. За събиране на публичните му задължения са предприети редица действия от страна на публичния изпълнител. Образувано е

изпълнително дело под №[ЕИК] от 2019 г. по описа на отдел „Събиране" при ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители". По образуваното изпълнително дело са наложени обезпечителни мерки, описани подробно на стр. 10-стр.15 от РД. Проведени са няколко тръжни процедури, приключили без резултат. Размерът на всички наложени обезпечителни мерки е 2 394 375,07 лв. Внесените суми от образуването на изпълнителното дело са общо в размер на 1 067 374,50 лв., при дължими към 09.08.2024 г. общо 15 923 543,01 лв. /л. 2236 и сл. от приложение № към делото/. В хода на изпълнителното производство е извършено проучване на имущественото състояние на дружеството и е установено, че същото не притежава достатъчно имущество, срещу което може да се насочи принудително изпълнение и събирането на задълженията е значително затруднено.

При тези данни спорът между страните се концентрира досежно наличието на втория и третия елемент от отговорността - дали е налице такова поведение на жалбоподателката, в качеството ѝ на изпълнителен директор и представляващ „Захарен комбинат - Пловдив“ АД, което изпълва хипотезата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК - укриване на факти и обстоятелства, които по закон задълженото лице е било длъжно да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител, или осъществява състава на ал. 2 - недобросъвестно извършване на плащания в натура или в пари от имуществото на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 или 2, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчуждаване на имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните. Спорно е и установяването на причинно-следствена връзка между това поведение и невъзможността да бъдат събрани публичните задължения на дружеството за данъци и ЗОВ.

Съобразно посоченото в РД, в случая приходните орган са обосנוвали наличие и на двете хипотези по чл. 19 от ДОПК.

Тази по ал. 1 е обоснована с констатацията, че през м.07.2021 г. „Захарен комбинат – Пловдив“ АД е следвало да извърши корекция на основание чл. 78, ал. 4 от ЗДДС, във връзка с чл.66, ал.1 и ал. 2 от ППЗДДС, за сумата в размер на 1 800 000,03 лв. по фактури за аванс, издадени от "Голдън Груп 7" ЕООД през м.07.2009 г. Това не е сторено, като след извършена ревизия на „Захарен комбинат – Пловдив“ АД е издаден Ревизионен акт № Р-29002922004815-091-002 от 14.03.2023 г., потвърден с решение № 7286/27.11.2023 г. на АССГ по адм. дело № 6789/2023 г., оставено в сила с решение № 7083/10.06.2024 г. на ВАС по адм. дело № 1589/2024 г. С този ревизионен акт в тежест на „Захарен комбинат – Пловдив“ АД са установени задължения за ДДС за период 01.07.2021 г. – 31.07.2021 г. в размер на 1 800 012,12 лв., като е начислена лихва в размер на 293 202,17 лв.

В процесната ревизия органите по приходите са приели, че подаването на декларация по ЗДДС с неверни данни /недеклариране на действително дължимия ДДС/ представлява укриване на факти и обстоятелства по смисъла на чл.19, ал. 1 от ДОПК, което възпрепятства приходните органи да предприемат навременни мерки за събиране на задължението.

Осъществяването на фактическия състав по ал. 2 на чл. 19 от ДОПК е обосновано с констатациите във връзка с извършитите от С. И. Ф. поредица от сделки, а именно: „Захарен комбинат – Пловдив“ АД е апортирало в капитала на „Ф. Т.“ 79“ ООД собствени недвижими имоти, чиято стойност е оценена при апорта от вещи лица в размер на 12 149 420,00 лв., срещу които е придобило дружествени 7 000 000 дялове във „Фри Трейд 79“ ООД от по 1 лев всеки. С Договор от 20.09.2022 г. „Захарен комбинат – Пловдив“ АД е продало всичките си дружествени дялове във „Фри Трейд 79“ ООД на „Виктория Груп Корпорейшън“ АД с продажна цена в размер на 7 000 000,00 лв. Вследствие на това и във връзка с предоставени от последното дружество заеми на „Захарен комбинат – Пловдив“ АД в общ размер на 11 629 650,31 лв., със споразумение

от 20.09.2022 г. е извършено прихващане на дължимите на „Захарен комбинат – Пловдив“ АД 7 000 000 лв. /продажната цена на дружествените дялове от капитала на „Фри Трейд 79“ ООД/, при което „Захарен комбинат – Пловдив“ АД е останало задължено на „Виктория Груп Корпорейшън“ АД за сумата от 4 629 650,31 лв. Поредицата от сделки са възприети по резултата си като отчуждаване на имущество на задълженото лице по цени, значително по-ниски от пазарните по смисъла на чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

Настоящият съд споделя горните изводи на приходните органи и ги намира за обосновани от доказателствата по делото.

Нормата на чл.19, ал. 1 от ДОПК определя, че който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение.

Един от механизмите за определяне на данъчни задължения е този чрез подаването на декларации /глава 13 ДОПК/, чрез които задължените лица декларират наличието на определени законово установени факти, настъпването на които данъчните закони свързват с възникването на определени данъчни права или задължения. В ЗДДС декларирането и отчитането са регламентирани в глава 13, чл. 124 и сл. от ЗДДС, които най-общо казано задължават данъчно-задължените лица да подават справка-декларация за всеки данъчен период, в която да посочват придобитите покупки и извършените продажби. Нормата на чл. 105 от ДОПК разпорежда, че задълженията по декларация, по която задълженото лице само изчислява основата и дължимия данък и/или задължителните осигурителни вноски, се внасят в сроковете, определени в съответния закон.

От изложеното следва, че данъчнозадължените лица са длъжни да подават декларации, които да отразяват вярно извършените от тях стопански операции, въз основа на които декларации следва да бъдат определени и задълженията им за съответните данъци.

При извършената на „Захарен комбинат- Пловдив“ АД ревизия, приключила с влезлия в сила РА № Р-29002922004815-091-002/14.03.2023 г., е установено, че в данъчен период м. юли 2009 г. "Захарен комбинат - Пловдив" АД е ползвало данъчен кредит от 1 800 000.03 лв. по пет броя фактури за авансови плащания, издадени от "Голдън Груп 7" ЕООД, които са свързани с Договор за СМР от 10.07.2009 г. за "Многофункционален център" на стойност 8 999 999.97 лв. без ДДС. Договорът е бил многократно удължаван с анекси, а с последния анекс от 15.06.2015 г. е определен краен срок за изпълнение на дейностите 30.06.2016 г. Дружеството не е представило доказателства за изпълнение на договора в този срок, както и до 30.06.2021 г., когато е изтекъл давностният срок на вземането за авансово преведената сума. Поради установеното неизпълнение на услугите, ревизиращият екип е приел, че "Захарен комбинат - Пловдив" АД е следвало да извърши корекция на ползвания данъчен кредит в размер на 1 800 000.03 лв. през данъчния период м. юли 2021 г., съгласно чл. 78, ал. 4 от ЗДДС , във връзка с чл. 66, ал. 1 и ал. 2 от ППЗДДС.

Няма спор, че корекцията не е извършена, като разликата между действително дължимия данък и декларирания от лицето обосновано е прието, че представлява укриване на факти и обстоятелства по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, имащо за последица заплащане на по-малък размер на дължимите данъчни задължения. В резултат на неизвършената корекция на ползвания данъчен кредит дружеството е заплатило по-малък размер ДДС, като действието е съзнателно и волево от страна на изпълнителния директор на дружеството, който е извършвал оперативното управление

на последното. Това негово действие е причина за формиране на по-нисък резултат за внасяне, каквото именно положение е установено при ревизията на дружеството, приключила с РА № Р-29002922004815-091-001/14.03.2023 г. С него в тежест на „Захарен комбинат - Пловдив“ АД са определени допълнителни задължения за ДДС за внасяне в размер 1 800 000.03 лв. и за лихви за забава в размер 293 202.17 лв в данъчен период м. 07.2021 г. За тези невнесени задължения е ангажираната отговорността на жалбоподателката по чл. 19, ал. 1 от ДОПК, която неоснователно възразява, че задълженията произтичат от доставки на услуги, изпълнени през 2009 г. В решение № 7083 от 10.06.2024 г. по адм. дело № 1589/2024 г. на ВАС изрично е посочено, че „с РА /№ Р-29002922004815-091-001/14.03.2023 г. – бел. моя./ не се установяват публични задължения за 2009 г., а за д.п.м. 07.2021 г. И. на задължението за ДДС не е отказ на органите по приходите да признаят правото на приспадане на данъчен кредит, упражнено за д.п.м. 07.2009 г., а е изправен със средствата на данъчния контрол пропуск на ДЗЛ да коригира ползван данъчен кредит“. Следователно законосъобразно е прието от ревизиращите, че корекцията е следвало да бъде направена през данъчен период м. юли 2021 г., към който момент С. И. Ф. е вече вписана като изпълнителен директор на „Захарен комбинат – Пловдив“ АД.

Наличието на причинно – следствена връзка между поведението на жалбоподателката и невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството е обосновано с това, че предприятието е било действащо, съответно - макар и да не е извършвало сделки, е притежавало активи /стоки и парични средства на каса/ и след изтичане на срока за деклариране – 15.08.2021 г. Установено е, че през ревизирания период от 01.05.2021 г. до 30.04.2023г. е реализиран оборот, отразен в касовите апарати на "Захарен комбинат - Пловдив" АД, в размер на 34 485.65 лв., който е могъл да послужи за погасяване на данъчните задължения на дружеството, но това не е сторено. Установени са подписани споразумения за прихващане, които целят непостъпване на парични средства по банковите сметки на дружеството, именно поради причината, че същите са запорирани от НАП. Жалбоподателката сама е потвърдила, че поради запор на разплащателната сметка от НАП не са извършвани плащания по банков път, като само един от клиентите е плащал за префактурирани консумативи в брой на касата на дружеството, а останалите плащания се извършвани чрез прихващане на насрещни задължения, чрез увеличаване на заемни средства или по подписано споразумение. Органите по приходите законосъобразно са констатирани, че тези действия не са типични сделки за едно работещо предприятие, а целят избягване на плащането на данъчно-осигурителни задължения на дружеството, тъй като лицето е знаело, че за предприятието са възникнали данъчни задължения и умишлено е избегнало събирането им, предвид което е действало недобросъвестно.

Следва да се добави, че към момента на изтичане на срока за извършване на корекция през м. юли 2021 г. в патримониума на „Захарен комбинат-Пловдив“ АД са били включени имотите, които на 01.09.2022 г., преди издаване на Ревизионен акт от 14.03.2023 г., са били апортирани в капитала на "Ф. Т. 79". Оценка на непаричната вноска е била в размер на 12 149 420 лв., от което следва, че ако управляващият задълженото лице е подал коректна справка-декларация, съответно е извършил корекция на неправомерно упражнен данъчен кредит, приходната администрация е могла да предприеме адекватни действия за обезпечаване и събиране на задълженията, което не е могло да бъде извършено впоследствие, след като задълженията на дружеството са установени с влязъл в сила ревизионен акт.

Не могат да бъдат споделени възраженията в жалбата, че по делото не е доказана връзката между поведението на ревизираното лице и невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството. Както се посочи, към 15.08.2021г. /крайният срок за подаване на СД по ЗДДС за данъчен период м.07.2021 г./, дружеството е разполагало с имоти, оценени при апортирането им

на 12 149 420 лв. От това следва, че при извършване на корекцията дружеството е могло да погаси данъчните си задължения, респективно при липса на изпълнение приходната администрация да предприеме необходимите действия по обезпечаване на събирането на задълженията. Впоследствие са извършени разпоредителни действия с това имущество до степен, че дружеството да не притежава активи, с които да покрие публичните си задължения. Всички тези действия на управляващия задълженото лице са умишлени и с явна насоченост да бъде избегната отговорност за наличните данъчни задължения. Едно подобно умишлено поведение не може да бъде разглеждано като неотнормимо към невъзможността за събиране на задълженията, доколкото тази невъзможност е възникнала именно въз основа на него. По делото се съдържат данни за извършени действия от публичен изпълнител след извършване на ревизията, в това число и прилагане на обезпечителни мерки, като това, че те не са постигнали необходимия резултат за събиране на задълженията не може да се разглежда като следствие от бездействието на приходната администрация.

Горното сочи, че са налице всички кумулативни елементи на фактическия състав по чл. 19, ал. 1 от ДОПК за ангажиране на отговорността на С. И. Ф. в качеството ѝ на изпълнителен директор на „Захарен комбинат-Пловдив“ АД за задълженията му за ДДС.

Като допълнение следва да се изложи, че ревизиращите са домогнали да докажат и предпоставките по чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Разпоредбата на чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК предвижда, че управител, член на орган на управление, прокурор, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски – извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните.

Коректни с оглед доказателствата по делото са констатациите на приходните органи, че С. Ф., като изпълнителен директор и представляващ "Захарен комбинат - Пловдив" АД, е извършила разпоредителни сделки с имоти на дружеството със значителен материален интерес, като последователно, на 08.07.2021 г. и 12.07.2021г. е учредила договорна ипотека върху недвижими имоти, собственост на "Захарен комбинат - Пловдив" АД в полза на "Виктория Груп Корпорейшън" АД за сумата от 11 680 521.34 лв. Обезпечението е дадено във връзка с получени от "Виктория Груп Корпорейшън" АД заеми и е документирано с Нотариални актове № 63 и №52. На дата 12.07.2021 г. г-жа Ф. е попълнила и подписала Декларация по чл. 264, ал. 1 от ДОПК, в която е декларирала, че дружеството няма непогасени задължения за данъци, мита и осигурителни вноски, въпреки че от справка в СУП е установено, че към този момент дружеството е имало задължения в размер на 10 967 457.20 лв. Впоследствие, съгласно дружествен договор от 01.09.2022 г., вписан на 19.09.2022 г., "Захарен комбинат - Пловдив" АД е апортирало имоти на стойност 12 149 420 лв. в капитала на "Фри Трейд 79" ЕООД, като е получило 7 000 000 дяла, от по 1,00 лев всеки, от капитала на последното дружество. На 18.09.2022 г., с Протокол от Съвета на директорите, "Захарен комбинат Пловдив" АД е продало придобитите дялове от "Фри Трейд 79" ЕООД на "Виктория Груп Корпорейшън" АД за 7 000 000.00 лв., като тази сума е заплатена чрез прихващане по Споразумение за прихващане от 20.09.2022 г. С него се прихванати насрещните задължения на "Захарен комбинат Пловдив" АД към "Виктория Груп Корпорейшън" АД по два договора за заем от 15.05.2019 г. (336 820 EUR) и

15.05.2021 г. (5 609 325.78 EUR), покриващи погасен банков кредит към БАКБ, по който "Виктория Груп Корпорейшън" АД е бил съдължник, с вземането на "Захарен комбинат Пловдив" АД от 7 000 000 лв. за продажбата на дяловете във "Фри Трейд 79" ООД. След прихващането "Захарен комбинат Пловдив" АД е останало задължено на "Виктория Груп Корпорейшън" АД за сумата от 4 629 650.31 лв.

Вследствие на описаната поредица от сделки, "Захарен комбинат - Пловдив" АД на практика значително е намалило имуществото си, което е попречило на събирането на публичните задължения. Извършените разпоредителни действия с активи на юридическото лице са довели до намаляване на имущество на последното, което от своя страна е довело до невъзможност за погасяване на задълженията му. Стойността на апортираните недвижими имоти в капитала на "Фри Трейд 79" ЕООД е била 12 149 420 лв., а впоследствие дружеството е продало придобитите дялове на "Виктория Груп Корпорейшън" АД на цена от 7 000 000 лв., като тази сума е използвана за прихващане на насрещни задължения към купувача. Това означава, че активи на стойност над 12 000 000 лв. са били трансформирани и използвани за покриване на дълг само в размер на 7 000 000 лв., което води до намаление на имуществото с 5 149 420 лв. (12 149 420 лв. минус 7 000 000 лв.) по цена, значително по-ниска от пазарната (която е определена при апорта) и представлява ощетяване по смисъла на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, тъй като това недобросъвестно разпореждане е пряка причина за невъзможността да бъдат погасени публичните задължения на дружеството. Налице е умишлено намаляване на имуществото и това е довело до невъзможността да бъдат събрани задълженията за данъци и осигурителни вноски.

В хипотезата на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК добросъвестността на лицето, чиято отговорност се ангажира, съществува, когато то не знае за възникването или наличието на данъчни и/или осигурителни задължения на дружеството, което управлява. Когато е доказано (както е в случая), че то няма как да не знае за съществуването на тези задължения към момента на извършване на разпоредителните действия, недобросъвестността е налице. В случая са налице достатъчно доказателства, които обосновават извод, че в качеството си на изпълнителен директор на „Захарен комбинат – Пловдив“ АД“ С. Ф. е осъществила недобросъвестни разпоредителни действия като управляващ задълженото лице, като не може да не е знаела за задълженията на дружеството.

В обобщение на изложеното настоящият съдебен състав намира иницираното от С. И. Ф. на РА за неоснователно. Законосъобразно е била ангажирана отговорността ѝ по чл. 19 ДОПК за дължимите и невнесени данъчни задължения по ЗДДС и ЗОВ.

Предвид изхода на делото съдът намира, че претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение е основателно. С оглед обема на защитата на процесуалния представител на тази страна, ограничаваща се до учатие по делото в две съдебни заседания, съдът намира, че в полза на НАП следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 800,00 евро. В тази връзка съдът съобразява и решение по дело С - 438/22 на СЕС.

С оглед изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. И. Ф. срещу Ревизионен акт № Р-22221023004396-091-001 от 09.08.2024 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - В., потвърден с Решение № 725 от 07.07.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална

агенция за приходите.

ОСЪЖДА С. И. Ф. да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 800,00 /осемстотин/ евро.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез административен съд – С.-град пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се връчи на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Съдия: